

spørgsmål vedrørende henstillinger til Forsamlingen angående Myndighedens regler, forskrifter og procedurer og midlertidig anvendelse heraf samt spørgsmål vedrørende ændringer i Kapitel XI skal ifølge stk. 8, litra d) altid afgøres ved konsensus.

Hver gruppe af stater valgt i henhold til litra a) - c) skal behandles som ét kammer med henblik på afstemning i Rådet. De udviklingslande, som er valgt i henhold til litra d) og e) skal behandles som et samlet kammer med henblik på afstemninger i Rådet, jf. Bilagets afsnit 3, paragraf 9, litra a).

Hvis alle muligheder for at nå til afgørelse ved konsensus er udtømt, skal afgørelser ved afstemning i Rådet om procedurerspørgsmål træffes af et flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, jf. stk. 8, litra a).

Afgørelser om substansspørgsmål skal, undtagen i de tilfælde, hvor der er foreskrevet afgørelse ved konsensus, jf. stk. 8, litra d), træffes med to tredjedels flertal af de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, forudsat der ikke er flertal mod en given afgørelse i nogen af ovenfor omtalte kamre. Ved sine afgørelser skal Rådet søge at fremme alle Forsamlingens medlemmers interesser, jf. Bilagets afsnit 3, paragraf 5.

Stk. 8, litra e) fastsætter, at konsensus i denne sammenhæng skal forstås således, at der ikke er indvendinger mod forslaget. Det nævnte litra foreskriver behandling af eventuelle indvendinger i et særligt forligsudvalg, og Ifølge Bilagets afsnit 3, paragraf 6 kan Rådet udsætte en afgørelse med henblik på at lette fortsat forhandling i tilfælde, hvor det ser ud til, at alle muligheder for at nå til konsensus ikke er udtømt.

I forbindelse med godkendelse af arbejdsplaner for aktiviteter i Området skal Rådet følge en særlig beslutningsregel, jf. Bilagets afsnit 3, paragraf 11. *Rådet skal godkende en henstilling fra den Juridiske og Tekniske Kommission om godkendelse af en arbejdsplan, med mindre Rådet beslutter at forkaste arbejdsplanen med mindst to tredjedels flertal blandt de medlemmer, der er til stede og afgiver deres stemme, inklusive et flertal af medlemmer af hvert af Rådets kamre, som er til stede og afgiver deres stemme. Hvis Rådet ikke træffer afgørelse vedrørende en henstilling om godkendelse af en arbejdsplan indenfor en foreskrevet periode, skal henstillingen anses for at være godkendt af Rådet ved udløbet af denne periode. Den foreskrevne periode skal normalt være 60 dage, med mindre Rådet beslutter at foreskrive en længere periode. Hvis Kommissionen henstiller, at en arbejdsplan forkastes, eller ikke afgiver nogen henstilling, kan Rådet ikke desto mindre godkende arbejdsplanen i overensstem-*

melse med sine procedureregler for afgørelser i substansspørgsmål.

Ved afgørelser, som Rådet er bemyndiget til at træffe i henhold til Myndighedens regler, forskrifter og procedurer eller på anden måde, skal Rådet i øvrigt følge de beslutningsregler, som er angivet i de pågældende regler, forskrifter og procedurer, eller sådanne andre beslutningsregler, som Rådet eventuelt har vedtaget ved konsensus, jf. stk. 8, litra f).

Til artikel 162:

Det fastsættes i artiklen, jf. stk. 1, at Rådet er Myndighedens udøvende organ, og inden for Konventionens rammer og den af Forsamlingen fastsatte generelle politik gives Rådet beføjelse til at fastsætte den særlige politik, som skal følges af Myndigheden i ethvert spørgsmål eller i enhver sag indenfor Myndighedens kompetenceområde.

Ifølge stk. 1 er Rådet underordnet Forsamlingen, idet Rådets beføjelse er givet inden for rammerne af den af Forsamlingen fastsatte generelle politik. Imidlertid fastsættes i Aftalen af 28. juli 1994, jf. Bilagets afsnit 3, paragraf 1 og 4, at *Myndighedens generelle politik skal fastlægges af Forsamlingen i samarbejde med Rådet og at Forsamlingens afgørelser i sager, hvor Rådet også har kompetence og i alle sager vedrørende administration, budget eller finansielle spørgsmål skal baseres på Rådets henstillinger. Hvis Forsamlingen ikke accepterer Rådets henstilling i en given sag skal sagen tilbagesendes til Rådet til videre behandling. Rådet skal genbehandle sagen i lyset af de synspunkter, der er fremført af Forsamlingen.* Herved er kompetenceforholdet mellem de to organer væsentligt modificeret.

Bestemmelsen er indsat med henblik på at give de store industrilande, de lande, der har investeret mest i havbundsminedrift og de store mineralproducenter en øget indflydelse på Myndighedens afgørelser. Forsamlingen kan i substansspørgsmål træffe beslutninger med kvalificeret flertal, jf. artikel 159, hvilket indebærer en risiko for, at disse lande kan nedstemmes af udviklingslandene. Beslutninger i Rådet kræver derimod, foruden kvalificeret flertal i Rådet som helhed, også flertal i hvert enkelt af Rådets kamre, og en række vigtige substansspørgsmål kan kun afgøres i Rådet ved konsensus, jf. bemærkningerne til artikel 161, stk. 8. De pågældende stater gives derfor med det ændrede kompetenceforhold mellem Rådet og Forsamlingen bedre mulighed for at varetage deres særlige interesser ved Myndighedens afgørelser gennem deres indflydelse på Rådets beslutninger i de tre kam-